

רע"פ 9669/16 - יוחנן שחם נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 9669/16

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש:

יוחנן שחם

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, מיום 28.11.2016, בעפ"ת 2808-08-16, שניתן על ידי כב' השופט א' פורת

בשם המבקש: עו"ד ולדי טטלבוים

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת), בעפ"ת 2808-08-16, מיום 28.11.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופט ש' בנג'ו) (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתת"ע 8991-07-14, הכרעת דין מיום 28.6.2015 וגזר דין מיום 3.7.2016.

בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע עונש פסילת רישיון הנהיגה של המבקש, עד להחלטה בבקשה לרשות ערעור.

רקע והליכים קודמים

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום, המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, לפי סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], ותקנה 169 לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961. מעובדות כתב האישום עולה, כי ביום 2.1.2014, בשעה 23:42 או בסמוך לכך, נהג המבקש ברכבו בקריית אתא, וכאשר נעצר על ידי המשטרה לבדיקה, נמצא אצלו ריכוז אלכוהול של 490 מיקרוגרם בליטר אוויר נשוף.

3. ביום 28.6.2015, לאחר ניהול משפט הוכחות, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום. במסגרת הכרעת הדין, דחה בית המשפט לתעבורה את טענתו של המבקש בדבר "זיהום הבדיקה", בצינו דברים אלו:

"אמנם התביעה נושאת לעולם בנטל הבאת הראיות, אך היא כאמור, עמדה בכך, כשסיפקה את כל הראיות התומכות בכך שהנאשם [המבקש] היה תחת פיקוח וביצועה של הבדיקה באופן סטרילי ועפ"י נוהלי היצרן [...] כאמור, הנאשם [המבקש] נמנע מלהעיד, ובכך לא סיפק כל בדל ראיה, שיש בה כדי לבסס את אי תקינותה או זיהומה של הבדיקה שנערכה לו. אציין בהקשר זה, כי בתחקור שנערך לנאשם [המבקש] בתום האירוע, הוא נשאל מתי אכל לאחרונה, ומסר כי היה זה באולם האירועים בו בילה, שעה קודם שנעצר ע"י השוטרים".

4. ביום 3.7.2016, לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בנוגע לעונש, ניתן גזר הדין בעניינו של המבקש. לצורך גזירת עונשו של המבקש, נתן בית המשפט לתעבורה את דעתו לסכנה הנשקפת מאדם הנוהג בהיותו שיכור; לנסיבות ביצוע העבירה בעניינו של המבקש; ולמדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון דא. לאחר זאת, התייחס בית המשפט לתעבורה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט שקל לקולה את נסיבותיו האישיות של המבקש, ובכלל זאת העובדה שעסקין באב ל-5 ילדים, אשר זקוק לרישיונו לצורך פרנסתו, ואילו לחומרה זקף בית המשפט לחובתו של המבקש את עברו התעבורתי, הכולל 41 הרשעות קודמות. לאור שיקולים אלו, השית בית המשפט לתעבורה על המבקש את העונשים הבאים: 24 חודשי פסילה בפועל, בניכוי פסילה מנהלית; 5 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים; 3 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש, "את העבירה בה הורשע בתיק זה ו/או עבירה של נהיגה תחת השפעת אלכוהול ו/או נהיגה בזמן פסילה"; וכן קנס בסך של 2,000 ש"ח או 20 ימי מעצר תמורתו.

5. המבקש לא השלים עם פסק דינו של בית המשפט לתעבורה והגיש ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, אשר נדחה ביום 28.11.2016. בית המשפט המחוזי דחה, אף הוא, את הטענה בדבר זיהומה של בדיקת הנשיפה, בקבעו דברים אלו:

"בחינת עדותו של השוטר פייביש בבית המשפט קמא מעלה כי אכן השגיח על המערער [המבקש] ברציפות מעל ל-15

דקות, לבל יאכל, ישתה או יבצע פעולה אחרת הפוגעת בבדיקת הינשוף [...] מרגע שהמערער [המבקש] הועבר לשוטר נבואני ועד שביצע את בדיקת הינשוף, בדו"ח שהגיש ברור כי נבואני היה ער לצורך שהמערער לא יאכל או ישתה לפני בדיקת הינשוף שערך ולפיכך הדגיש בדו"ח שערך כי וידא עם השוטר פייביש שחלפו לפחות 15 דקות מעת עיכובו של המערער [המבקש] ועד הבדיקה".

כמו כן, בית המשפט המחוזי לא מצא מקום להתערב בעונש שהושת על המבקש, וציין כי "הנסיבות להן טען המבקש אינן עולות כדי נסיבות מיוחדות המצדיקות הקלה אף מעונש המינימום שנגזרלו".

הבקשה לרשות ערעור

6. המבקש הגיש בקשה לרשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה המונחת לפניי. בבקשה לרשות ערעור טען המבקש כי "שוטרי התנועה האוכפים עבירות שכרות לא שואלים את הנהגים באופן מפורש אם ביצעו את אחת הפעולות האסורות עובר לבדיקה", וכי "מדובר בחרב פיפיות [...] מצד אחד הנהגים לא יודעים מהן אותן פעולות אסורות עד אשר מקבלים על כך הודעה מהשוטר, ולכן, לא מבינים את חשיבות הפרטים הללו ביום האירוע. מצד שני, ביום שמיעת ההוכחות בבית המשפט [...] טענות בדבר ביצוע אחת הפעולות האמורות לא נמצאות אמינות בעיני בתי המשפט מאחר והן טענות כבושות". המבקש הוסיף וטען, בהקשר לעניינו, כי "ישנו פער של 5 דקות בין סיום ההשגחה של השוטר פייביש לבין תחילת הבדיקה", ולמרות סימון הרובריקה המתאימה בדו"ח לבדיקת שכרות באמצעות הינשוף, אין שום אינדיקציה בחומר הראיות כי מפעיל הינשוף השגיח עליו עובר לבדיקה. לפיכך, סבור המבקש כי "המדינה צריכה להוכיח באופן פוזיטיבי את ההשגחה על הנהג עובר לבדיקה", ומשהדבר לא נעשה בעניינו, יש לזכותו מהעבירה של נהיגה בשכרות.

דין והכרעה

7. כלל מושרש הוא, כי רשות לערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במשורה ובמקרים מיוחדים, אשר מעוררים שאלה משפטית כבדת משקל או סוגיה עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים לבקשה, וכן במקרים, המגלים חוסר צדק מובהק למבקש, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין שנגרם לו (רע"פ 9429/16 יפת נ' מדינת ישראל (13.12.2016); רע"פ 9035/16 דאוד נ' מדינת ישראל (24.11.2016); רע"פ 8743/16 הייב נ' מדינת ישראל (7.11.2016)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובצירופותיה, לא שוכנעתי כי עניינו של המבקש נמנה על מקרים אלו, ומטעם זה בלבד יש לדחות את הבקשה.

לא למותר הוא להזכיר, כי בקשה לרשות ערעור אינה אמורה לשמש "מקצה שיפורים" לתוצאת הערעור (רע"פ 7665/16 א. סביח למסחר כללי בע"מ נ' מדינת ישראל - משרד התמ"ת (14.11.2016); רע"פ 7296/16 פלוני נ' מדינת ישראל (21.9.2016); רע"פ 6285/16 בן חמו נ' מדינת ישראל (18.8.2016)). בית המשפט המחוזי נדרש לטענותיו של המבקש בדבר אופן ביצוע בדיקת הנשיפה, וקבע, על סמך עדויות השוטרים והימנעותו של המבקש מלהעיד, כי אין כל מקום להתערב בקביעות העובדה שנקבעו על ידי בית המשפט לתעבורה. אף אני לא מצאתי טעם מבורר להתערבות

כאמור, וודאי שלא על ידי ערכאת ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 9536/16 אבו סייף נ' ועדה מקומית לתכנון ובניה (11.12.2016); רע"פ 8588/16 משה נ' מדינת ישראל (8.11.2016); רע"פ 4675/16 בלוקא נ' מדינת ישראל (18.7.2016).

8. אשר על כן, דין הבקשה להידחות. לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יפקיד את רישיון הנהיגה שלו, בידי מזכירות בית המשפט לתעבורה, עד ליום 15.12.2016, שעה 10:00, כאמור בפסק דינו של בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ג בכסלו התשע"ז (13.12.2016).

ש ו פ ט